

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/88/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124010818
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124010818.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B. C., pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c/, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. C. proti uzneseniu Okresného súdu Nitra sp. zn. 33Nt/17/2024 zo dňa 20.09.2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.07.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. C. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. C. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré právoplatne skončilo rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 3Tk/2/2019 zo dňa 25.05.2021, právoplatného dňa 28.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/52/2021 zo dňa 28.09.2021, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený žiadal obnovu konania v hore uvedenej veci z dôvodu, že v prípravnom konaní bolo pri výsluchu svedka D. E. vyšetrovateľom odmietnuté, aby jeho obhajkyňa mohla klásť svedkovi otázky ohľadom trestnej činnosti v súvislosti s pozemkami v k. ú. D. F., pričom pokiaľ by mal možnosť prostredníctvom obhajkyne svedkovi položiť otázku, vyšetrovateľom vytvorená trestnoprávna konštrukcia, na ktorej staval a prispôboval všetky dôkazy, by bola neakceptovateľná.

Súd prvého stupňa právne svoje rozhodnutie oprel o ust. § 394 ods. 1 a § 399 ods. 2 Tr. por. a po preskúmaní návrhu na povolenie obnovy konania, po vypočutí odsúdeného, oboznámení sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 3Tk/2/2019 a prečítaním na vec vzťahujúcich sa listinných dôkazov dospel k záveru, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nie je dôvodný.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 3Tk/2/2019 zistil, že rozsudkom zo dňa 25.05.2021, právoplatným dňa 28.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/52/2021 zo dňa 28.09.2021, bol odsúdený uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. v časti dokonanej a v časti štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ochranný dohľad na 2 roky. Dôvodil, že súd I. stupňa podľa § 272 ods. 3 Tr. por. na verejnom zasadnutí odmietol vykonať navrhnuté dôkazy, a to výsluch svedka D. E., nakoľko ho považoval za neodôvodnený a nepodstatný pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania, pretože išlo o výsluch svedka ku skutku pod bodom V., z ktorého však odsúdený nebol uznaný vinným a vykonaním

výsluchu svedka, ktorého údaje obhajobou špecifikované neboli z dôvodu, že je neodôvodnený a nepodstatný pre rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania.

Pripomenul, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, nejde o ďalší riadny opravný prostriedok, ako je to napríklad pri odvolaní, teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Konštatoval, že v tomto obnovovacom konaní nezistil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by vyšli najavo dodatočne, teda neboli súdu skôr známe, a ktoré by následne v spojení s inými dôkazmi podľa § 394 Trestného poriadku odôvodňovali povolenie obnovy konania. Odsúdený napadol pôvodné rozhodnutie najmä z dôvodu, že podľa jeho názoru by bolo možné výpoveďou svedka E. preukázať právne a skutkové okolnosti, z ktorých vyplývajú priaznivejšie možnosti pre jeho rozhodnutie. Dôvodil, že informácie získané výsluchom svedka E. sú dôkazom, ktorý bol pôvodne vykonaný iným spôsobom, nakoľko svedok v prípravnom konaní odmietol vypovedať z dôvodu privedenia si nebezpečenstva trestného stíhania, avšak toho času je svedok v inom konaní už vo veci právoplatne odsúdený, preto pominul dôvod odopretia výpovede. Poukázal na to, že trestná činnosť svedka E. sa týkala skutku v bode V. rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 3Tk/2/2019, ktorého predmetom trestnej činnosti boli nehnuteľnosti v k. ú. D. F., pričom v tejto časti sa trestná činnosť netýkala odsúdeného A. C. (ktorý bol odsúdený za trestnú činnosť v bodoch I. až IV. rozsudku v súvislosti s nehnuteľnosťami v k. ú. G., G. a G. E.). Preto vyhodnotil, že výsluch svedka E. by ani v spojení s inými dôkazmi v pôvodnom konaní neodôvodnil iné rozhodnutie súdu o vine alebo treste odsúdeného. V nadväznosti na uvedené preto odmietol vykonať ďalšie dokazovanie - výsluch svedkov, ktoré navrhol odsúdený, a to vo vzťahu k svedkovi E. s poukazom na vyššie vymedzené odôvodnenie, a vo vzťahu k svedkovi s doposiaľ neznámou totožnosťou z dôvodu, že takýto návrh nie je pre súd dôvodný, nakoľko súd nemôže vyhodnotiť relevanciu prípadných získaných dôkazov.

Vo vzťahu k poukázaniu na novelizáciu trestnoprávných predpisov a úpravu výšky škôd a trestných sadzieb, ktoré sú v prospech odsúdeného, ktorému by mohol byť v súčasnosti za prejednávajúcu trestnú činnosť uložený výrazne menej prísny trest súd uzavrel, že zmena zákona nie je dôvodom na obnovu konania.

Dal do pozornosti, že na kladné rozhodnutie súdu o povolení obnovy konania nepostačuje len predloženie skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych (napr. vypočutie svedka, ktorý v minulosti odoprel výpoveď), ale spolu s tým musia tieto spĺňať aj podmienku, že sú spôsobilé odôvodniť (privodiť) iné rozhodnutie o vine, prípadne treste. Takéto podmienky v danej veci splnené neboli.

Na základe uvedených skutočností uzavrel, že návrh odsúdeného na obnovu konania neobsahoval žiadne nové skutočnosti ani dôkazy skôr neznáme, ktoré by vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia v merite veci, a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli zmeniť pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine alebo, že by uložený nepodmienečný trest odňatia slobody by bol v zrejmom nepomere k závažnosti trestného činu.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomnom odôvodnení sťažnosti zdôraznil, že dôkazy, ktoré mali byť vykonané v jeho prospech, boli odmietnuté už v prípravnom konaní a táto tendencia voči jeho osobe zo strany konajúcich orgánov sa nezmenila ani v konaní pred súdom. Zastal názor, že ním navrhované dôkazy majú veľký význam. Predovšetkým by poukázali na nesprávnosť a účelovosť vyšetrovacieho konštruktú, ktorý odobril aj dozorový prokurátor, a v neposlednej miere aj okresný a krajský súd. Zvýraznil, že v návrhu podrobne popisuje celý priebeh konania, a to počnúc prípravným konaním až po konanie pred okresným súdom, ktorý ho uznal vinným zo skutkov, ktoré sú uvedené v obžalobe, až po rozhodnutie krajského súdu, ktorý toto rozhodnutie potvrdil, následne cez dovolanie, ústavnú sťažnosť až po podanie na ESLP, kde jeho sťažnosť bola nezvyčajne rýchlo prijatá. Všetky tieto tvrdenia vydokladoval dôkazmi, ktoré sa na vec vzťahujú a ktoré sú spôsobilé zvrátiť doterajšiu dôkaznú situáciu a tak v konečnom dôsledku napraviť pretrvávajúci negatívny stav nezákonného a nespravodlivého odsúdenia. K návrhu na obnovu konania doložil vlastnoručne spísanú spontánnu výpoveď D. E., ktorý sa podrobne vyjadruje ku všetkým skutkom, ktoré boli predmetom trestného konania. Nie je to teda iba súdom I. stupňa označený skutok 5/ rozsudku, ale komplexné vyhodnotenie celého konania so skutkami 1 – 4 obžaloby. Tento svedok dokonca odkrýva štruktúru zločineckej skupiny, pričom sa vyjadril, že táto vznikla dávno predtým, ako sa on zoznámil s A. F.. Z tohto pohľadu považoval vyhodnotenie súdu, že sa v prípade D. E. jedná iba o skutok 5/ rozsudku okresného súdu, za krajne nesprávny a tento svedok sa vie vyjadríť komplexne k celému trestnému konaniu vedenému pod sp. zn. 3Tk/2/2019, keďže on sám bol podľa rozhodnutia členom organizovanej skupiny, za čo bol odsúdený a

za čo je toho času vo výkone trestu. Mal za to, že súd I. stupňa neprijateľne zredukoval jeho tvrdenia v návrhu na obnovu konania, pretože v ňom chronologicky popísal porušenie práva na obhajobu od prípravného konania cez všetky konania pred súdmi. Za mylný označil záver súdu I. stupňa, že tento dôkaz sa má týkať skutku 5/ rozsudku okresného súdu 3Tk/2/2019 v spojení s rozsudkom KS Nitra 1To/52/2021 (v obžalobe podanej krajským prokurátorom na súd sa tento skutok nenachádza), ktorý sa týka iba D. E. a A. F.. Daný skutok spáchali tieto dve osoby a týka sa nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. D. F.. Nie na toto explicitne poukázal v návrhu na povolenie obnovy konania. Bolo povinnosťou súdu dôkladne sa oboznámiť so spisovým materiálom vedeným pod sp. zn. 6Tk/1/2020 a sp. zn. 6T/40/2020 na Okresnom súde Nitra. Jedná sa o skutok, ktorý spáchali v spolupáchateľstve s A. F., ktorý bol odsúdený za daný skutok, tak ako to vyplýva z označených spisov.

Dal do pozornosti, že medzičasom, ako prebiehalo prípravné konanie na základe výpovede A. F. zo dňa XX.XX.XXXX, bolo vznesené obvinenie aj D. E. za skutky totožné v obžalobe podanej krajským prokurátorom označenými ako skutok 1 – 4. Následne bol D. E. uznaný vinným presne z tých istých skutkov ako on, A. F., A. H., A. A., I. J. a A. J.. Z tohto pohľadu teda sa jednoznačne dopustil toho istého protiprávneho konania za tie isté, totožné skutky ako všetci ostatní. Z rozsudku okresného súdu vyplýva istá zvláštna skutočnosť a to, že A. F. bol k pôvodne podanej obžalobe štyroch skutkov pridaný aj piaty, ktorý sa týka práve odsúdenia za skutky, ktoré spáchal ohľadne nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. D. F.. Teda tento piaty skutok sa týka iba A. F. a D. E., ktorá skutočnosť je pre neho v tomto konaní absolútne bezvýznamná. Zo súdnych spisov jasne vyplýva, že D. E. sa zodpovedal za totožné skutky ako A. F., teda skutok 1 – 5., ktorý spoločne spáchali. V čase, keď prebiehalo konanie pred okresným súdom, bol už D. E. trestne stíhaný pre skutky 1 – 4. pôvodnej obžaloby, teda pre totožné skutky, ktoré sa týkali aj jeho a ďalších obžalovaných. Následne bol pre tieto skutky aj odsúdený a toho času je práve pre tieto skutky vo výkone trestu. Poukázal na to, že D. E. má vedomosť nielen o skutku týkajúceho sa nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. D. F., práve naopak – vie sa vyjadriť komplexne k celému trestnému konaniu, ktoré sa týka aj jeho, vie sa vyjadriť ku všetkým skutkom, ktoré boli predmetom trestného konania, keďže sám bol za tieto skutky odsúdený. Uviedol, že D. E. sa v spontánnej výpovedi predsa jasne vyjadruje k celému skutkovému deju, odkrýva dokonca celú schému pôsobenia A. F. vytvorenej zločineckej skupiny. Z jeho výpovede vyplýva, že táto vznikla dávno predtým, ako sa on sám zoznámil s A. F.. Teda súd I. stupňa sa nedostatočne oboznámil s navrhovaným dôkazom formou výpovede D. E. a to komplexne a presne tak, ako vyznieva z jeho písomného vyjadrenia. Dal do pozornosti, že jedným z dôvodov obnovy konania môže byť aj dôkaz, ktorý bol v pôvodnom konaní už vykonaný, avšak iným spôsobom, za ktorý považuje aj výpoveď D. E. zo dňa 14.09.2020 na hlavnom pojednávaní, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice z toho dňa, pretože obhajoba bola pripravená položiť D. E. otázky týkajúce sa všetkých skutkov z obžaloby, ktoré mu boli kladené v tom čase za vinu, teda na skutky 1 – 4., ako aj ku skutku 5./ rozsudku okresného súdu (za tento skutok bol v tom čase už odsúdený). Vyjadril presvedčenie, že jeho výpoveďou by bolo preukázané, že skutočnosti tvrdené v obžalobe sa odkláňajú od pravdy a súd by sa dozvedel, že trestná činnosť jemu kladená za vinu ako hlavnému organizátorovi, bola zo strany A. F. a iných osôb páchaná dávno predtým ako on tohto spoznal. Navyše týmto zisteniam zodpovedá aj tvrdenie A. H., ktorý vo svojich výpovediach vypovedal, že túto trestnú činnosť začali páchať už na jeseň v roku 2017. Táto významná skutočnosť bola prehliadaná. Svoje tvrdenia právne podporil citáciou bodu 23 a 24 Nálezu Ústavného súdu ČR zo dňa 20.07.2016 sp. zn. III. ÚS 1414/16, ako i odkazom na Nález ústavného súdu ČR sp. zn. I. US 2826/13, ktorý odkazuje na judikatúru pred ESLP. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok ESLP zo dňa 23.04.1997 vo veci K. A. proti Holandsku sťažnosť č. 21363/93, 21364/93, 21427/93, 22056/93 (sťažnosti), ako i na stanovisko sudcu JUDr. Petra Straku k uzneseniu č. III. ÚS 227/2021 zo dňa 27.04.2021. V jeho prípade súd postupoval tak, že zredukoval predložené dôkazy iba na jednu právnu skutočnosť, na ktorú sm v návrhu nikdy nepoukázal ako na určujúcu a dôležitú a z kontextu celého návrhu vytiahol iba tento aspekt a na základe vlastnej úvahy rozhodol nesprávne a predčasne. Zastal názor, že súd I. stupňa mal pre objektivnosť, zrozumiteľnosť a zákonnosť svojho postupu vykonať minimálne výsluch navrhovaného svedka D. E. a až na základe skutočností, ktoré by tento svedok osvedčil, mal ukončiť prvú fázu obnovy konania. Dodal, že od samotného počiatku vznesenia obvinenia sa bráni tým, že sa nijakého protiprávneho konania nedopustil. Podotkol, že pri rozhodovaní o jeho návrhu na obnovu konania sa mal súd I. stupňa zaoberať aj skutočnosťou, že ESLP prijal jeho sťažnosti proti Slovenskej republike.

Žiadal, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie a zaviazal prvostupňový súd vykonať navrhnuté dôkazy, pretože až po vykonaní dôkazov bude môcť prvostupňový súd relevantne vyhodnotiť dôvodnosť podaného návrhu na obnovu konania.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a napokon rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nezisťiac podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa, ktorý sa správne vysporiadal s argumentáciou odsúdeného uvedenou v jeho návrhu na povolenie obnovy konania a odvolací súd na túto argumentáciu súdu I. stupňa v plnom rozsahu poukazuje. Ani nadriadený súd nepovažoval návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za dôvodný.

K obnove konania nadriadený súd považuje za potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok. Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov. Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. Skúmal len, či vyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme a súčasne, či by tieto dôkazy alebo skutočnosti same osebe alebo v spojení

so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, teda súd rozhodujúci o povolení obnovy konania v prvom rade skúma, či sú v návrhu uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania známe.

V danom prípade sa odsúdený svojím návrhom domáhal povolenia obnovy konania, v ktorom bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 3Tk/2/2019 zo dňa 25.05.2021, právoplatného dňa 28.09.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 1To/52/2021 z 28.09.2021 a bol uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno c) odsek 4 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno i) Trestného zákona v časti dokonanej a v časti štádia pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ochranný dohľad na 2 roky.

Podstata návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ako i základom sťažnostných námietok odsúdeného je argumentácia, že žiadali vypočuť ako svedka D. E., ktorý bol v inom konaní (v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 6Tk/1/2020 rozsudkom zo dňa 16.11.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/25/2023 zo dňa 17.10.2023) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák. z časti dokonanej v bode I. a v časti v bodoch II. a III. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ ide o skutky odsúdeného E. uvedené v bodoch I., II. a III. horeuvedeného rozsudku, tieto sa zhodujú s bodmi II., III., IV. odcudzujúceho rozsudku týkajúceho sa odsúdeného C.. Z predloženého spisu je zrejmé, že o týchto skutočnostiach odsúdený C. vedel a na tom základe žiadal tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní vypočuť svedka E., ktorý bol aj na hlavné pojednávanie pred súdom I. stupňa predvolaný, avšak využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/14/2022 zo dňa 24.11.2022 bolo dovolanie odsúdeného odmietnuté. Z tohto uznesenia vyplýva, že už v dovolacom konaní odsúdený A. B. C. namietal porušenie práva na obhajobu postupom v prípravnom konaní, keď obhajkyňi boli odmietnuté zo strany vyšetrovateľa položiť otázky svedkovi D. E.. Najvyšší súd SR konštatoval, že výpoveď tohto svedka z prípravného konania nebola ako dôkaz vykonaná na hlavnom pojednávaní, pričom konštatoval, že uvedené námietky sú už bezpredmetné z pohľadu prieskumu v dovolacom konaní. Pokiaľ ide o výpoveď D. E. na hlavnom pojednávaní, tak tento odmietol vypovedať v zmysle § 130 Tr. por.

Uznesením Ústavného súdu sp. zn. II ÚS 349/2023 zo dňa 27.06.2023 bola jeho sťažnosť odmietnutá, pričom aj z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že táto ústavná sťažnosť je v podstate identická s odvolacou a dovolacou argumentáciou sťažovateľa, pričom poukázal na odôvodnenie rozhodnutia dovolacieho súdu.

Za nové skutočnosti treba považovať aj tie skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania v konaní, hoci obvinený o existencii týchto skutočností vedel, no z akéhokoľvek dôvodu ich neuviedol. Dôležité je, že či tieto skutočnosti boli známe orgánom činným v trestnom konaní, resp. súdu. Za nové skutočnosti však nemožno považovať skutočnosti, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj v tom prípade, keď sa s nimi súd nevyrovnal alebo ich prehliadol, prípadne zle vyhodnotil. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že návrh na vypočutie svedka D. E. bol predložený odsúdeným v konaní pred súdom I. stupňa a tento dôkaz aj súd vykonal, avšak D. E. odmietol vypovedať. Nemožno preto konštatovať, že ide o dôkaz, ktorý bol súdu neznámy. Okrem toho je potrebné uviesť, že vina odsúdeného A. C. nebola založená na výpovedi resp. odmietnutí výpovede svedka E., ale na celom rade dôkazov, s ktorými sa vysporiadal tak súd I. stupňa, ako aj odvolací súd v rámci svojho rozhodnutia.

Podľa názoru sťažnostného súdu neboli predložené také dôkazy a ani nevyšli najavo skutočnosti, ktoré boli súdu neznáme, pretože o týchto skutočnostiach odsúdený vedel skôr, argumentoval nimi tak v odvolacom, dovolacom ako aj sťažnostnom konaní pred ústavným súdom a ktoré by s vykonanými dôkazmi mohli viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok. Správne potom súd I. stupňa konštatoval, že nezistil žiadne dôvody na obnovu konania v zmysle § 394 Tr. por.

Na tomto mieste nadriadený súd považuje za potrebné zvýrazniť, že ťažisko dokazovania sa nachádza v rámci konania na súde I. stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, či korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania, ktoré v pôvodnom konaní prebehlo. Prebehlo i dovolacie konanie a výsledkom riadneho a mimoriadneho opravného prostriedku bolo konštatovanie, že predmetné rozhodnutie je správne a zákonné.

Nadriadený súd konštatuje, že úmyslom zákonodarcu v súvislosti s novelizáciou Trestného zákona účinného od 06.08.2024 nebolo prehodnocovanie každého právoplatne uloženého trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený podľa platných a účinných predpisov do účinnosti uvedenej novely, teda do 06.08.2024, čo možno vyvodiť aj z prechodného ustanovenia § 438k ods. 7 Tr. zák., ktorý upravuje právnu situáciu v prípade, že došlo k právoplatnému uloženiu trestu pred účinnosťou novely Trestného zákona za čin, ktorý už nie je definovaný ako trestný čin.

Na tomto mieste je tiež nutné zvýrazniť, že § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela – ako skutočností a dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Preto novela Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť dňa 06.08.2024 nie je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, ktorú má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. nadriadený súd len dopĺňa, že novelou Trestného zákona bola uložená povinnosť súdu preskúmať právoplatné rozhodnutia, pri ktorých zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona ak uložený trest dosiaľ nebol vykonaný. Krajský súd napokon zdôrazňuje, že účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného konania ani spochybňovanie spôsobu, akým dôkazy hodnotili súdy v pôvodnom konaní. Predstava odsúdeného, že súd má v konaní o povolenie obnovy konania opätovne hodnotiť dôkazy, ktoré boli vykonané a vykonať akýkoľvek ním navrhovaný dôkaz, je nesprávna. Na podklade uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené zákonné podmienky na obnovu konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.